

Αρχιμ. π. Δανιήλ Αεράκης: Δώδεκα δικές μας ερωτήσεις στον Χριστό

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Οι ερωτήσεις που κάνουμε οι άνθρωποι στον Χριστό, οι περισσότερες εκ τις οποίες βρίσκονται στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, εκεί που ο Χριστός στους διαλόγους που κάνει με τους Ιουδαίους, παρουσιάζει την αυτοσυνειδησία της θεϊκής Του ταυτότητας.

Ομιλία με θέμα «Δώδεκα δικές μας ερωτήσεις στον Χριστό», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 23 Νοεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία μεταδόθηκε από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Η ομιλία του π. Δανιήλ, ασχολήθηκε με δώδεκα ερωτήσεις που κάνουμε οι άνθρωποι στον Χριστό, οι περισσότερες εκ τις οποίες βρίσκονται στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, εκεί που ο Χριστός στους διαλόγους που κάνει με τους Ιουδαίους, παρουσιάζει την αυτοσυνειδησία της θεϊκής Του ταυτότητας.

Η πρώτη ερώτηση που απηύθυναν οι Ιουδαίοι ειρωνικά και πειρακτικά στον Χριστό, να τους πει τελικά ποιος είναι. «Εγώ είμαι», απαντά ο Χριστός «και θα σας το φωνάξω κυρίως όταν σφραγίσω το στόμα μου πάνω στον Σταυρό».

«Αλλά ακόμη και τότε που ήταν κοντά τους, απαντούσε στο ερώτημα τους, σχετικά με το ποιος είναι. Λέγοντας ότι είναι το φως του κόσμου, η θύρα των προβάτων, ο ποιμήν ο καλός, η ανάσταση, η ζωή, η οδός, η αλήθεια, η άμπελος, ο πρώτος και ο έσχατος, ο ερευνών νεφρούς και καρδιάς, το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος, αρχή και τέλος, η ρίζα και το γένος Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός ο πρωινός, και «Εγώ και ο Πατήρ εν εσμέν».»

Η επόμενη ερώτηση, ήταν εκείνη του νομοδιδάσκου αναφορικά με το ποια είναι η μεγαλύτερη εντολή. Κι όπως είπε ο π. Δανιήλ, οι χριστιανοί συνήθως θεωρούν μεγάλη εντολή τη νηστεία, τον εκκλησιασμό, την προσκύνηση, την πραότητα και άλλες, οι οποίες και φυσικά είναι σπουδαίες εντολές.

Μα σε αυτές δεν συγκαταριθμείτε η σπουδαιότερη και γι' αυτό ο Χριστός απαντάει στο νομοδιδάσκαλο με τα τρία «άλφα». Την αγάπη στο Θεό, την αγάπη στον άλλον, το οποιοδήποτε άλλον και την αγάπη στη ζωή.

«Η αγάπη δεν είναι αντάλλαγμα, σαρκικός έρωτας, δεν είναι απλώς ένα συναίσθημα, αλλά είναι μία κίνηση προς τα έξω και το εισιτήριο για την αιώνια ζωή. Αυτή που έδειξε ο Χριστός στην ερώτηση του πλούσιου, τι να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή.

Ο Χριστός του έδειξε το μοναδικό δρόμο που οδηγεί στην αιωνιότητα, την αγάπη, αυτή που γίνεται προσφορά στους φτωχούς, που γεννάει την αγνή, ταπεινή, αφειδώλευτη ελεημοσύνη.»

Η απάντηση του Χριστού όχι μόνο δεν άρεσε στον πλούσιο, αλλά και τον απέπεμψε από τον Χριστό. Ο χρυσός στην καρδιά του είχε μεγαλύτερη αξία από Εκείνον και Τον εγκατέλειψε. Τότε ο Χριστός μίλησε για την απώλεια κάθε πλούσιου λέγοντας ότι αν μπορεί μια καμήλα να περάσει από την τρύπα μιας βελόνας, άλλο τόσο μπορεί ένας πλούσιος να περάσει στη βασιλεία των ουρανών.

«Κι εκεί οι μαθητές διατυπώνουν την ερώτηση, ποιος μπορεί να σωθεί; Και την απάντηση την δίνει Εκείνος που μπορεί να κάνει τα αδύνατα, δυνατά, που η προσφορά της αγάπης Του, έγινε ανηφόρα Σταυρού, «τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστίν».»

Η επόμενη πέμπτη ερώτηση, είναι συνέχεια εκείνης του νομοδιδάσκου για το

ποια είναι η πρώτη εντολή, ρωτώντας αυτή τη φορά, ποιος είναι ο πλησίον. Συνήθως θεωρούμε πλησίον τον συγγενή, τον φίλο, τον συνάδελφο, τον συμπατριώτη μας, παρατήρησε ο π. Δανιήλ. Οι άλλοι είναι μακριά μας και κυρίως οι εχθροί μας.

Ως απάντηση ο Χριστός είπε την παραβολή του καλού Σαμαρείτη, στο πρόσωπο του οποίου βλέπουμε την αγάπη. Ποίησε το έλεος και ενδιαφέρθηκε για τον πόνο του άλλου. Κι ενώ η κοινωνία μας είναι κόσμος αποξενωμένος, ένα πλήθος φίλαυτων ατόμων, ο Χριστός είναι κοινωνία των πλησίον.

Αφορμή για την έκτη ερώτηση, ήταν η αποτυχία των μαθητών του Χριστού να βοηθήσουν έναν πονεμένο πατέρα που το παιδί του βασανίζονταν. Ο Χριστός έδιωξε από μέσα του τα δαιμόνια και παρέδωσε το παιδί θεραπευμένο στον πατέρα.

«Οι μαθητές απόρησαν γιατί δεν μπόρεσαν και μέσα από την απάντηση του Χριστού βλέπουμε ότι τα σατανικά πάθη βγαίνουν με προσευχή, που απαιτεί προσοχή και επιμονή, και με νηστεία, που σημαίνει άσκηση και εγκράτεια παθών.»

Η έβδομη ερώτηση των Ιουδαίων, είχε να κάνει με την εξουσία που είχε ο Χριστός, όταν έγιναν τρία γεγονότα που τους τάραξαν. Το φραγγέλιο που πήρε ο Ιησούς στο Ναό, την δίωξη του διαβόλου από το Ναό και την θεραπεία των πονεμένων και τέλος την άκαρπη συκιά που ξήρανε.

Στην δική του ερώτηση για το βάπτισμα του Ιωάννου αν είναι εξ' ουρανού ή εξ' ανθρώπων, εκείνοι απαντούν διπλωματικά. Αλλά ο Χριστός δεν απαντά με υπεκφυγή, αλλά τους δίνει την απάντηση ότι δεν τους λέει με ποια εξουσία ενεργεί όλα όσα βλέπουν.

Προχωρώντας στην όγδοη ερώτηση, ο π. Δανιήλ αναφέρθηκε στον Πιλάτο, που όταν άκουσε τον Χριστό να του μιλάει για την δική Του βασιλεία, που δεν είναι εγκόσμια, αλλά η βασιλεία της αγάπης, Τον ρώτησε αν είναι λοιπόν βασιλιάς.

«Ο Χριστός είναι ο βασιλεύς των ουρανών, που οι άνθρωποι δεν Τον ενθρονίζουν αλλά και δεν Τον εκθρονίζουν. Του απαντά «η βασιλεία η εμή ουκ έστιν εκ του κόσμου τούτου». Εκείνος ειρωνικά τον ονομάζει βασιλιά, αλλά Εκείνος ήλθε για όσους Τον θέλουν βασιλιά της καρδιάς.»

Πάλι ο Πιλάτος απευθύνει ερώτημα, το ένατο στη σειρά. Του μιλάει ο Χριστός για την αλήθεια και ο Πιλάτος θέλει τάχα να μάθει τι είναι η αλήθεια. Αν ενδιαφερόταν για την αλήθεια, δεν θα πρόδιδε μια αλήθεια για να μην χάσει τη θέση του, αφού είχε διαπιστώσει ότι τίποτα κακό δεν βρίσκει στον Ιησού.

Η σιγή του Χριστού εκνευρίζει τον Πιλάτο και συνεχίζει με την επόμενη ερώτηση, που είχε να κάνει με την εξουσία του να σταυρώσει ή να ελευθερώσει τον Ιησού. Η εξουσία του Πιλάτου ήταν με εντολή του αυτοκράτορα, αλλά ο Χριστός του απαντά ότι δεν θα είχε καμία εξουσία, αν δεν το ήθελε ο ουρανός.

Η ενδέκατη ερώτηση είναι εκείνη που απευθύνουν οι Ιουδαίοι, όχι στο Χριστό, αλλά σε όλους για τον Χριστό. Την απευθύνουν ιδιαίτερα στους κατοίκους της Ναζαρέτ που ήξεραν πως μεγάλωσε ως άνθρωπος ο Ιησούς. Θαύμαζαν οι Ιουδαίοι και έλεγαν, πως αυτός γνωρίζει γράμματα, χωρίς να έχει μαθητεύσει; Την απάντηση την δίνει ο ίδιος ο Χριστός, παρά το ότι δεν απευθύνονταν σ' Εκείνον, λέγοντας ότι η διδασκαλία Του δεν είναι δική Του, αλλά Εκείνου που τον έστειλε στον κόσμο.

Και η τελευταία ερώτηση έγινε από τον Πέτρο, αφού ο Χριστός τον ρώτησε τρεις φορές αν Τον αγαπά πάνω απ' όλα, και αφορούσε τον Ιωάννη. Δεν αρκείται ο Πέτρος σε όσα λέει ο Χριστός για εκείνον, αλλά Εκείνος του απαντάει να κοιτάει τον εαυτό του και να Τον ακολουθήσει.

Κλείνοντας ο π. Δανιήλ έκανε την τελευταία ερώτηση:

«Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι αν είμαστε στους λίγους, για τους οποίους ρωτάμε τον Χριστό με μία ερώτηση που είναι έξω από τις δώδεκα ερωτήσεις μας «Κύριε ή ολίγοι οι σωζόμενοι;» Θα είμαστε μεταξύ των σωζομένων, θα δούμε το Πρόσωπο Σου, θα μας δεχθείς στην βασιλεία Σου;»

[Την ομιλία μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς